AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (kibővített harmadik tanács)

2004. december 7.*

A T-251/00. DEP. sz. ügyben,

a **Lagardère SCA** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviseli: A. Winckler ügyvéd) és

a **Canal+ SA** (székhelye: Párizs, képviseli: J.-P. de La Laurencie ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg)

felpereseknek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik kezdetben: F. Lelievre és W. Wils, később: É. Gippini Fournier meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: francia.

az Elsőfokú Bíróságnak a T-251/00. sz., Lagardère és Canal+ kontra Bizottság ügyben 2002. november 20-án hozott ítéletéhez (EBHT 2002., II-4825. o.) kapcsolódó, költségek megállapítása iránt benyújtott kérelmei tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(kibővített harmadik tanács)

tagjai: M. Jaeger elnök, V. Tiili, J. Azizi, E. Cremona és Czúcz O. bírák,

hivatalvezető: H. Jung,

meghozta a következő

Végzést

Tényállás, eljárás és a felek kérelmei

1 A T-251/00. sz., Lagardère és Canal+ kontra Bizottság ügyben (a továbbiakban: az alapügyben) 2002. november 20-án hozott ítéletével (EBHT 2002., II-4825. o.) az Elsőfokú Bíróság megsemmisítette az összefonódást a közös piaccal és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodással összeegyeztethetőnek minősítő, 2000. június 22-i bizottsági határozat (eset száma: COMP/JV40 — Canal+/Lagardère és COMP/JV47 — Canal+/Lagardère/Liberty Media) módosításáról szóló [nem hivatalos fordítás], 2000. július 10-i bizottsági határozatot, és a Bizottságot kötelezte a költségek viselésére.

2 2003. január 6-i levelével a Lagardère azt kérte a Bizottságtól, hogy utaljon át számára 179 160,44 euró összeget az alapügy költségeinek címén. 2003. január 16-án a Bizottság felhívta a Lagardère-t, hogy igazolja a kérelmét. A 2003. február 12-i postával a Lagardère a ráfordított költségek pontos jegyzékét szolgáltatta, egészében fenntartva a kérelmét. 2003. március 10-én a Bizottság megtagadta a kért költségek megtérítését, 20 000 euró összeg átutalását felajánlva a Lagardère-nak.

3 2003. március 5-i levelével a Canal+ azt kérte a Bizottságtól, hogy utaljon át számára 225 863,24 euró összeget az alapügy költségei címén. 2003. március 12-én a Bizottság felhívta a Canal+-t, hogy igazolja a kérelmét. A 2003. június 4-i postával a Canal+ a ráfordított költségek pontos jegyzékét szolgáltatta, egészében fenntartva a kérelmét. 2003. június 17-én a Bizottság megtagadta a kért költségek megtérítését, 20 000 euró összeg átutalását felajánlva Canal+-nek. 2003. október 29-én a Canal+ megismételte a 2003. március 5-i kérelmét a Bizottság felé.

4 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. július 2-án és 2004. április 20-án benyújtott keresetével a Lagardère és a Canal+ az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 92. cikke 1. §-ának alkalmazásával a költségek megállapítása iránti kérelmeket terjesztett elő.

5 A Lagardère azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy 179 160,44 euróban állapítsa meg a Bizottság által számára megtérítendő költségek összegét.

6 A Canal+ azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy 228 463,24 euróban állapítsa meg a Bizottság által számára megtérítendő költségek összegét.

7 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. augusztus 18-án és 2004. július 23-án benyújtott beadványaival a Bizottság előterjesztette az észrevételeit a Lagardère és a Canal+ kérelmeire vonatkozóan. A Bizottság azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy a két felperes számára megtérítendő költségek összegét 43 250 euróban állapítsa meg, amely megoszlik e két fél között.

A felek érvei

A Lagardère érvei

8 2003. január 6-i és február 12-i leveleiben, amelyekre a Lagardère a költségek megállapítása iránti kérelmében hivatkozik, a Lagardère azt kérte a Bizottságtól, hogy a részletezett költségeket a következőképpen térítse meg:

— az ügyvédek tiszteletdíja címén 407,5 munkaóra, melyből 72,75 munkaóra 550 USA-dollártól (USD) 765 USD-ig terjedő óradíj alapján partner ügyvéd számára, 246 óra 360-tól 480 USD-ig terjedő óradíj alapján rangidős ügyvéd számára és 88,75 óra 120-tól 190 USD-ig terjedő óradíj alapján ügyvédjelöltek számára, tehát összesen az ügyvédek tiszteletdíja a tiszteletdíjakról kiállított négy számlában részletezett, megközelítőleg 167 000 euró, amely lényegében elsőként a Bizottság szolgálataival tartott 2000. július 27-i találkozóra, valamint az alapügy keresetlevelének elkészítésére és megfogalmazására, másodsorban az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételek megfogalmazására, harmadsorban a válasz elkészítésére és megfogalmazására, valamint az ellenkérelem és a viszonválasz elemzésére, és végül az Elsőfokú Bíróság pervezető intézkedéseire vonatkozó észrevételek elkészítésére és a tárgyalásra vonatkozó költségeket tartalmazza;

— távközlési (telefon és fax) költségek címén körülbelül 1819 euró;

— a dokumentumok előállításának költsége címén (másolás és kötés, a titkárság túlórái) körülbelül 4254 euró;

— postaköltség címén (expressz küldemények, bélyegek, „saját kézbe" kézbesítendő küldemények) körülbelül 360 euró;

— az eljárási iratok Elsőfokú Bíróságnál történő benyújtásának taxiköltségei és utazási költség címén körülbelül 3985 euró.

9 A Lagardère szerint az ügyvédek által az alapügyre fordított idő nem volt túlzott, figyelembe véve a jogvita tárgyát és jellegét, közösségi jogi jelentőségét, és a jogvita által a felek számára képviselt gazdasági érdekeket. A Lagardère úgy érvel, hogy az alapügy összetett, új jogkérdéseket vetett fel, és így nagyon alapos kutató és értelmezési munkát igényelt. Kiemeli, hogy – különösen a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogás miatt — az ügyben jelentős számú beadványt kellett készíteni. Úgy érvel továbbá, hogy az eljárás gazdaságosságára való törekvés és az ügyre fordított idő csökkentése érdekében a keresetet három felperes kezdeményezte, akik közül egy az írásbeli szakasz vége után visszalépett; a beadványok megfogalmazása koordináló munkát igényelt a három felperes ügyvédei között. A Lagardère kiemeli, hogy a felperesek ügyvédei együttműködtek a keresetlevél és más beadványok elkészítése során, amelyet együtt, nem pedig külön iratban nyújtottak be, de az ügyvédek között semmilyen formális megállapodás nem jött létre a feladatok megosztására vonatkozóan.

10 A Lagardère szerint az ügy a gazdasági érdekeit érintette, mivel – mint azt az Elsőfokú Bíróság az alapügyben hozott ítéletének 111. pontjában megállapította — a megtámadott határozat számára jogbizonytalanságot eredményezett bizonyos szerződéses kikötések érvényessége tekintetében. Az előzőekre tekintettel a Lagardère az Elsőfokú Bíróság ítélkezési gyakorlatával összhangban úgy véli, hogy az alkalmazott ügyvédek által felszámított órák száma és az óradíjuk mértéke megfelelő. Az ügyvédek által más ügyekben felszámított átlagos óradíjak mértékére történő hivatkozás nem releváns, mivel a költségek mértékét esetenként kell megállapítani.

11 Az érintett „taxiköltségeket" illetően, a Lagardère hangsúlyozza, hogy ezek alatt lényegében az eljárási iratoknak az Elsőfokú Bíróság Hivatalába történő eljuttatásához kapcsolódó szállítási költségeket érti. A 2000. július 27-i találkozóhoz kapcsolódó költségeket illetően a Lagardère azt állítja továbbá, hogy ennek a találkozónak a tárgya a 2000. július 10-i határozat visszavonásának az elérése, és így az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás elkerülése volt.

A Canal+ érvei

12 A 2003. március 5-i és június 4-i leveleiben, amelyekre a Canal+ a költségek megállapítása iránti kérelmében hivatkozik, a Canal+ azt kérte a Bizottságtól, hogy a részletes költségeket a következőképpen térítse meg:

— az ügyvédek tiszteletdíja címén 594 munkaórát 414-től 572 USD-ig terjedő óradíj alapján partner és rangidős ügyvédek számára, és 120-tól 150 USD-ig terjedő óradíjjal ügyvédjelöltek számára, tehát összességében az ügyvédek tiszteletdíja a tiszteletdíjakról kiállított hat számlában részletezett 216 662 euró, amely lényegében elsőként az alapügyben megtámadott határozat elfogadását követően a Bizottság szolgálataival való kapcsolattartásra, valamint az alapügy keresetlevelének elkészítésére és megfogalmazására, másodsorban az elfogad-

hatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételek megfogalmazására, harmadsorban a válasz megfogalmazására, negyedsorban a viszonválaszra történő észrevételek megfogalmazására, ötödsorban az Elsőfokú Bíróság pervezető intézkedéseire vonatkozó észrevételek megfogalmazására és hatodsorban a tárgyalásra vonatkozó költségeket tartalmazza;

— különböző költségek (utazási, posta-, másolási, telefon- és telefaxköltségek) címén 9201 euró;

— a jelen eljárás tárgyát képező költségek megállapítása iránti kérelem elkészítésére és benyújtására vonatkozó költségek címén 2600 euró.

13 Az alapügyben megtámadott határozat elfogadását követően a Bizottság szolgálataival való kapcsolattartás címén előadott költségeket illetően a Canal+ úgy véli, hogy ezek a költségek közvetlenül az eljáráshoz kapcsolódnak. A Canal+ ugyanis kiemeli, hogy az alapügyben megtámadott határozat elfogadását követően szükséges volt annak meghatározása, hogy milyen magatartást tanúsítson tekintettel az e határozat által teremtett bizonytalan helyzetre, és hogy megvizsgálja az ellene indítható kereset benyújtásának lehetőségét.

14 A Canal+ szerint minden más költség szükségszerű volt az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás céljából. Az ügyvédek tiszteletdíját a Canal+ szerint igazolja az ügy összetettsége, amely olyan jogkérdéseket vetett fel, amelyeket a közösségi bíróság még nem vizsgált. A Canal+ úgy érvel továbbá, hogy szokatlan számú beadványt kellett elkészítenie részben a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogás miatt. Az ügy összetettsége miatt szükség volt továbbá több ügyvéd munkájára és jelentős számú munkaóra befektetésére is. A tiszteletdíj mértéke egyébként megfelel a szakosodott ügyvédek által általában kiszámlázott munkadíjak mértékének. A Canal+ azt is kiemeli ugyanakkor, hogy az alapügy jogvitájához nemcsak fontos gazdasági érdeke fűződött, hanem a közösségi jog nézőpontjából is nagyon fontos kérdéseket vetett fel.

15 Tekintettel arra, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtérítendő költségek megállapításakor az ügy valamennyi körülményét figyelembe veszi a határozathozatalig, és nem dönt külön a költségek megállapítására vonatkozó eljárásban a feleknél felmerült költségek tekintetében, a Canal+ úgy ítéli meg, hogy az eljárásnak kifejezetten ebben a szakaszában felmerült költségeket, azaz 2600 eurót, bele kell foglalni a jelen kérelembe.

A Bizottság érvei

16 A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az alapügy csak a kereset elfogadhatóságára vonatkozó jogkérdést illetően mutatott bizonyos összetettségi fokot. Ezzel szemben, az Elsőfokú Bíróság előtt általában kezdeményezett versenyügyekkel ellentétben az alapügy ténybeli szempontból egyáltalán nem volt összetett. Ezért a Bizottság szerint a beadványok megfogalmazása a versenyügyekben általában szükséges munka harmada és fele közötti munkamennyiséget követelhette meg. Következésképpen a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a két felperes által hivatkozott munkaórák száma nyilvánvalóan túlzott. A Bizottság vitatja, hogy az elfogadhatatlansági kifogás azt eredményezte volna, hogy megnövelte a felperesek ügyvédeinek munkaidejét ahhoz az időhöz képest, amennyi mindenféleképpen szükséges lett volna a keresetlevél és a válasz megfogalmazásához az alapügyben.

17 A Bizottság úgy ítéli meg továbbá, hogy az ügyben nem volt szükség a különböző ügyvédi irodákból hét partner ügyvéd és négy munkatárs munkájára. A Bizottság továbbá úgy véli, hogy bizonyos felszámított munkaórák nyilvánvalóan nem tekinthetőek nélkülözhetetlennek az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban. A felperesek azon érvét illetően, mely szerint az ügy valamennyi ügyvédüknek az összehangolását igényelte az alapeljárásban, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ennek az együttműködésnek a gyümölcseit egyáltalán nem tükrözi annak a költségnek az összege, amelynek megállapítását kérték.

18 A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a felperesek ügyvédeinek óradíjai jóval magasabbak, mint a szakosodott ügyvédek által gyakorolt szokásos óradíjak. Úgy véli, hogy még ha az ítélkezési gyakorlat nem is ismeri el referencia-tiszteletdíjak létét, és ezért esetenként szükséges a ráfordított költségek ésszerűségét megítélni, hasznos lenne precedenseket említeni és összehasonlításokat tenni az önkényesség kockázatának és a méltányosság hiányának korlátozása céljából. A Bizottság e tekintetben a T-80/97. DEP. sz., Starway kontra Tanács ügyben 2002. január 10-én hozott végzés (EBHT 2002., II-1. o.) 36. pontjára utal, amelyben az Elsőfokú Bíróság 285,05 euró óradíjat állapított meg a megtérítendő költségek kiszámításának alapjául.

19 A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 2000. július 27-i találkozóhoz kapcsolódó költségek a pert megelőző szakaszra vonatkoznak. A Lagardère által előadott különböző költségek továbbá túlzottak. Nevezetesen, a másolási költségek nem számlázhatók ki ésszerűen 0,16 euró áron oldalanként, amikor az ilyen szolgáltatások oldalankénti piaci ára kevesebb mint 0,02 euró. Ugyanakkor, ami a „taxiköltségeket" illeti, a Bizottság vitatja, hogy szükségszerű lenne az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás céljából az eljárási szabályzat 91. cikkének b) pontja értelmében rendszeresen taxit rendelni az eljárási iratok Elsőfokú Bíróságra történő szállításához.

20 A Bizottság végül vitatja, hogy az ügy különös gazdasági érdeket képviselt a Lagardère számára, vagy alapvető közösségi jogi jelentőséggel bírt.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

21 Az eljárási szabályzat 91. cikkének b) pontja értelmében megtérítendő költségek „a feleknél az eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségek, különösen az utazási és tartózkodási költségek, valamint a meghatalmazottak, tanácsadók vagy

ügyvédek díjazása". Ebből a rendelkezésből következik, hogy a megtérítendő költségek azokra a költségekre korlátozódnak, amelyek egyrészt az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás céljából merültek fel, és másrészt e célból szükségszerűek.

22 Nem megtérítendő költségeknek kell tekinteni először is az alapügyben megtámadott határozat elfogadását követően és a kereset indítása előtt a Bizottság szolgálataival való kapcsolattartás céljából a felpereseknél felmerült költségeket. Meg kell ugyanis jegyezni, hogy az „eljárás" alatt az eljárási szabályzat 91. cikke csak az Elsőfokú Bíróság előtti eljárást érti, kizárva az ezt megelőző szakaszt (lásd a fenti 18. pontban hivatkozott Starway kontra Tanács végzés 25. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), függetlenül attól a ténytől, hogy jelen esetben az érintett találkozó célja – Lagardère állítása szerint — az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás elkerülése lehetett.

23 Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás költségeit illetően díjszabási jellegű közösségi rendelkezések hiányában az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Elsőfokú Bíróság az ügy elemeit szabadon mérlegeli, figyelembe véve a jogvita tárgyát és jellegét, közösségi jogi jelentőségét, valamint az ügy nehézségeit, az eljáró megbízottak vagy tanácsadók részéről a bírósági eljárás miatti munka mértékét, valamint a jogvita által a felek számára képviselt gazdasági érdekeket (lásd a fenti 18. pontban hivatkozott Starway kontra Tanács végzés 27. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

24 Különösen meg kell jegyezni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a közösségi bíróságnak nem az a feladata, hogy a felek által saját ügyvédeiknek fizetendő tiszteletdíjakat megállapítsa, hanem annak az összegnek a meghatározása, amelynek erejéig ezek a díjazások megtéríttethetők a költségek viselésére kötelezett féllel. A költségek megállapítása iránti kérelem elbírálása során az Elsőfokú Bíróságnak nem kell figyelembe vennie az ügyvédek tiszteletdíját rögzítő nemzeti díjszabásokat, sem

pedig az érintett fél és meghatalmazottjai vagy tanácsadói között e tekintetben kötött esetleges megállapodást (lásd az Elsőfokú Bíróság T-38/95. DEP. sz., Groupe Origny kontra Bizottság ügyben 2002. január 24-én hozott végzésének [EBHT 2002., II-217. o.] 32. pontját, a fenti 18. pontban hivatkozott Starway kontra Tanács végzés 26. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

25 E kritériumok függvényében kell jelen esetben megállapítani a megtérítendő költségek összegét. E tekintetben a következő értékelési szempontokat kell figyelembe venni.

26 Először is tekintettel a jogvita tárgyára és jellegére, valamint közösségi jogi jelentőségére úgy tűnik, hogy az ügy új és fontos jogkérdést vetett fel. Mivel a Bizottság ugyanis lényegében abból vezette le az elfogadhatatlansági kifogást, hogy az alapügyben megtámadott határozat nem tekinthető megtámadható aktusnak, meg kellett vizsgálni a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendelet (HL L 395., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 31. o.) alapján valamely összefonódás keretei között jelzett járulékos korlátozások értékelése során a Bizottság kötelezettségeinek a terjedelmét. Ez a kérdés még nem merült fel Bizottság előtti közigazgatási eljárás során. Ráadásul csak az alapügybeli eljárás során alakította ki és tette közzé a Bizottság az összefonódással kapcsolatos eljárások keretei között a járulékos korlátozások kezelésére vonatkozó új politikáját. Ennek a kérdésnek nevezetesen a felek által az elfogadhatatlansági kifogásra tett észrevételek keretében történő vizsgálata igazolta egyrészt a szakosodott ügyvédek eljárását, amely jelentős számú, nagyon magas óradíjú munkaórával járt, másrészt azt a tényt, hogy a felpereseket több ügyvéd is képviselje (lásd ebben az értelemben a fenti 18. pontban hivatkozott Starway kontra Tanács végzés 31. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

27 Ugyanakkor e kérdést illetően a beadványok elkészítése bizonyára jelentős kutatómunkát igényelhetett az alapügyben, és más költségeket is előidézhetett, mint például a dokumentumok másolásának költségeit.

28 Azonban a fenti elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeken kívüli más beadványok megfogalmazásáért járó tiszteletdíjat illetően figyelembe kell venni, hogy ezen különleges jogi kérdésen kívül az ügy nem volt különlegesen összetett, sem jogi szempontból, sem a tényállás szempontjából. Az alapügy iratanyaga sem volt túlzottan terjedelmes.

29 Meg kell továbbá jegyezni, hogy a felperesek által az alapügyben hivatkozott egyes jogalapok már megvitatásra kerültek a Bizottság előtti közigazgatási eljárás során, és e felek ügyvédei így már szükségszerűen elmélyült tudással rendelkeztek a felvetett kérdésekről e másik eljárásban való részvételük folytán.

30 Továbbá figyelembe kell venni azt, hogy a felperesek együttműködtek a keresetlevél és más beadványok elkészítése során, amelyeket együtt nyújtottak be, nem pedig külön iratokban, még akkor is, ha minden felperest más ügyvéd képviselt, és úgy tűnik, semmilyen formális megállapodást sem kötöttek egymás között a feladatok megosztásáról. Egy ilyen helyzetben, figyelembe véve azt is, hogy – amint azt a Lagardère kiemeli — minden félnek saját értékelést kellett készítenie az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás során felmerült valamennyi elem kapcsán, és a felek ügyvédeinek össze kellett hangolniuk a munkájukat, ebből nem következik kevesebb, mint hogy a keresetek közös benyújtása bizonyosan csökkentette a beadványoknak az alapügyben a felperesek ügyvédjei általi elkészítésére és megfogalmazására fordított időt. Az Elsőfokú Bíróság ugyanakkor azt is figyelembe veszi, hogy a kereset közös benyújtásával és más beadványok közös – és nem külön iratban való — benyújtásával az alapügy felperesei jelentősen csökkentették az ellenérdekű fél, valamint az Elsőfokú Bíróság költségeit is a munka terén.

31 A jogvita végül veszélybe sodorta a felperesek gazdasági érdekeit is, mivel az összefonódás érvényességét korlátozott mértékben megkérdőjelezte az alapügyben megtámadott határozat. Azonban összehasonlítva az összefonódások területén általában elbírált ügyekkel, nem tekinthető úgy, hogy az ügy kivételes gazdasági érdekeket képviselt volna a felek számára.

32 A fenti értékelés szempontjaira tekintettel az Elsőfokú Bíróság először is túlzottnak ítéli a költségek megállapítása címén a felperesi ügyvédeknek a jogvita vonatkozásában felszámított munkaóráinak számát (tehát 407,5 munkaóra a Lagardère részéről és 594 munkaóra a Canal+ részéről) és megállapítja, hogy az ügyvédek tiszteletdíja címén felmerült, megtérítendő költségek helyes értékeléséhez vezet – figyelembe véve a költségek megállapítására irányuló jelen eljárásban felmerült költségeket is — az összegüknek valamennyi felperes számára 40 000 euróban történő megállapítása, tehát összesen 80 000 euró a két felperes ügyvédeinek tiszteletdíja.

33 A Lagardère által a jogvitában elszámolt egyéb költségeket illetően az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy ez a fél nem bizonyította, hogy az egyéb költségek, így a távközlési költségek (1819 euró), a dokumentumok előállításának költségei (4254 euró), a külön posta- és bélyegköltségek (360 euró) és az utazás költségei (3985 euró) összességében szükségszerűek az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás céljából.

34 Az Elsőfokú Bíróság különösen úgy ítéli meg, hogy főszabály szerint nem tekinthető az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás céljából szükségszerű költségnek a beadványok és más dokumentumok taxival való eljuttatása az Elsőfokú Bírósághoz. Elsősorban ugyanis vannak más biztonságos és nyilvánvalóan kevésbé költséges módjai a dokumentumok Elsőfokú Bíróság részére történő átadásának. Másodsorban az eljárási szabályzat 102. cikkének 2. §-a a határidők távolságra tekintettel való meghosszabbodását írja elő annak érdekében, hogy lehetővé tegye a hagyományosabb és kevésbé költséges kézbesítést. Végül 2001. február 1-je óta, tehát az alapügy

írásbeli szakaszának idejére eső időpont óta, az eljárási szabályzat 43. cikkének 6. §-a előírja a beadványok modern távközlési eszközök, különösen fax útján való továbbításának a lehetőségét, feltéve hogy az eljárási irat aláírással ellátott eredeti példányát ezt követően legkésőbb tíz napon belül benyújtják. Ezenfelül, figyelembe véve azt, hogy a Lagardère a beadványok és más dokumentumok taxival való kézbesítése miatt számítja fel a fenti költségeket, a távközlési, nevezetesen a faxköltségek szintén nagymértékben túlzottnak tűnnek a költségek megállapítása szempontjából.

35 A Lagardère által ezeknek a különböző költségeknek a felhasználására vonatkozóan szolgáltatott pontos információk hiányában, az Elsőfokú Bíróság ezen egyéb költségek esetében a megtérítendő költségeket 6000 euróban állapítja meg.

36 A Canal+ által a jogvitában felszámított egyéb költségeket illetően figyelembe kell venni, hogy ez a fél nagyon részletes leírást adott. Figyelembe véve ugyanakkor azt a tényt, hogy a távközlési és faxköltségek nagymértékben túlzottnak tűnnek a költségek megállapítása szempontjából, következésképpen az Elsőfokú Bíróság ezen egyéb költségek esetében a Canal+ számára megtérítendő költségeket 8500 euróban állapítja meg.

37 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy a megtérítendő költségek helyes értékeléséhez vezet az összegüknek a Lagardère számára 46 000 euróban, a Canal+ számára 48 500 euróban történő megállapítása.

38 Tekintettel arra, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtérítendő költségek megállapításakor az ügy valamennyi körülményét figyelembe veszi a határozathozatalig, nem kell külön dönteni a költségek megállapítására vonatkozó jelen eljárásban a feleknél felmerült költségek tekintetében (lásd ebben az értelemben a fenti 18. pontban hivatkozott, Starway kontra Tanács végzés 39. pontját).

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (kibővített harmadik tanács)

1) **A Bizottság által a Lagardère számára a T-251/00. sz. ügyben megtérítendő költségek összegét 46 000 euróban állapítja meg.**

2) **A Bizottság által a Canal+ számára a T-251/00. sz. ügyben megtérítendő költségek összegét 48 500 euróban állapítja meg.**

Luxembourg, 2004. december 7.

H. Jung

hivatalvezető

M. Jaeger

elnök